
Shri Gurucharitra Adhyaya Saramsha Shlokas

श्रीगुरुचरित्राध्यायसारांशश्लोकाः

Document Information

Text title : Shri Gurucharitra Adhyaya Saramsha Shlokas

File name : gurucharitrAdhyAyasArAMshashlokAH.itx

Category : dattatreya, deities_misc, vAsudevAnanda-sarasvatI

Location : doc_deities_misc

Author : vAsudevAnandasarasvatI TembesvAmi

Description-comments : From stotrAdisangraha

Latest update : May 12, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

श्रीगुरुचरित्राध्यायसारांशश्लोकाः

अध्याये प्रथमं छेद्येवन्नाभ्यं
प्रोक्तं मङ्गलमथ नामधारकाभ्यम् ।
प्राप्येष्टं स्तुतं छेद्यं धाम उर्षणीयं
दत्तोऽदृश्यं तनुः प्रहर्षिणीयम् ॥ १ ॥

सिद्धः सृष्टियुगस्थितीरिड जगौ सर्गे द्वितीये विधेः ।
संवादं कलिना य दीपकगुरुपाभ्यानकं सद्भिधेः ॥
यथ्याकारि छि दीपकेन गुरुसत्सेवाभ्यविद्धीडितम् ।
कुर्यात्कीडन तथा करोत्यपि शशः शार्दूलविद्धीडितम् ॥ २ ॥

तृतीयेऽध्यायेऽम्भोनशनमिति भौनैः प्रथमतोऽ-
म्भरीषोपाद्विष्णुप्रतडतिभिया वैष्णवमतः ।
प्रजानेका योनीरिति शपति दुर्वाससि उरि-
स्तमादाच्छापं यन्निजसडनताभूच्छिषरिणी ॥ ३ ॥

तुर्ये त्रीशाः सत्वडृत्यै यथान्नं
स्मेडन्तेऽदाभ्यानसूया तथात्रम् ॥

बाला भूत्वा दुग्धमस्याः पपुस्ते
यत्कीर्तिदिक्शालिनी सर्वदाऽऽस्ते ॥ ४ ॥

दत्ताय ददौ द्विजाङ्गनान्नं श्राद्धात्पुरतः स पञ्चमेऽभूत् ।
श्रीपादाभिधः सुतोऽन्धपङ्गूद्भृद्भद्रविराऽभूत्पस्त्रिदात् ॥ ५ ॥

शिवो दशास्याय ददौ स्वलिङ्गं
प्रगृह्य तस्माद्गणपतस्ततस्तत् ॥

उपेन्द्रवजास्त्रमुपेरितः कौ
मडाबवेशं निदधौ स षष्ठे ॥ ६ ॥

भूपेन्द्रवंशोन्नतयेऽत्र सप्तमे

गोकर्णमाहात्म्यमुवाच गौतमः ॥

तद्ब्रह्मलत्त्यालयकृद्गतिं वदन्

यद्गालिकायाः प्रशशंस भूभते ॥ ७ ॥

सकुसुतविधवा सा मर्तुकामा प्रदोष-

प्रतकथनत एतस्तान्निवत्याष्टमेऽन्तात् ॥

स विबुधमकरोत्तज्जं य जन्मान्तरेऽस्याः

सुत एव भविता द्विज्भालिनी यस्य कीर्तिः ॥ ८ ॥

आभ्यानकीर्तिश्रुतितोऽस्य मुक्तिर्भवान्तरेऽसौ रजकाय राजयम् ।

दास्यन्तिरोभून्नवमेऽत्र कृष्णातटेऽपि सम्पूरयति स्वतृष्णाम् ॥ ९ ॥

पथि तस्करघातितभक्तं सार्थमञ्जुवयद्वेत्य चिरस्य ।

विनिहत्य य तान्दशमे श्रीपादातिवेगवती गतिरस्य ॥ १० ॥

अेकादशे नृहरिसंज्ञक आस सोऽम्भा-

पुत्रः प्रदोषकृलदः प्रएवं पठिष्यन् ॥

भूत्वाप्यवाकृश्रुतिगणानुपनीत उच्य

उद्धर्षणीं स्वजननीं बहुधा पठिष्यन् ॥ ११ ॥

माणवकाकीडितकृद्वादश आम्नास्य विभुः ।

मातरमेत्य य काशीं न्यास्यभवत्स निराशीः ॥ १२ ॥

प्रसूमुषैर्जनिभुवि सङ्गतः स्वकै-

स्त्रयोदशेऽनुगयुगुपेत्य गौतमीम् ॥

मृतीत्सुकं जठररुगार्तमुद्धरन्

व्यदर्शयद् भुवि रुचिरां प्रभुर्गतिम् ॥ १३ ॥

सायन्देवं शकमिताध्याय उवाच

त्रीशो भवेच्छं याहि न भीस्ते स तथेति ॥

गत्वा भीतभवेच्छनृपेणार्थित्येत्य नृत्यन्

रेजे मत्तमयूरो हि यथा सः ॥ १४ ॥

चित्रपटोक्तित एतस्तीर्थगमाय स शिष्यान् ।

पञ्चदशे कथयित्वा तद्विधिमीरयद्वेव ॥ १५ ॥

षोडशे गुरुरथोद्धृतात्मने धौम्यशिष्यचरितोपदेशतः ।
ब्राह्मणाय विदमर्षयद् गुरुद्रोहिणोऽलमनुत्तमयेतसे ॥ १६ ॥

आर्यावमानितोऽदादायार्थै मूढविप्र एव जिह्वाम् ।
सप्तदशे तत्प्रेरित एशमवाप्यालभत्ततो जिह्वाम् ॥ १७ ॥

भिक्षार्थं गत्वा कुसुमितलतावेल्लितद्धारदेशं
गेलं विप्रस्य प्रभुरतिदरिद्रस्य लुङ्गवापि शाकम् ॥

छित्वा वल्मीं स्ववसतिमगात्त्वलतामूलदेशे
लेभेऽथौघं द्विजवर एडाष्टादशे याशिषोऽपि ॥ १८ ॥

अमरापूर ङिनविंशकेऽनुगगङ्गानुजपा उदुम्भरे ।
वरदे स निधाय पादुके गुरुश्रास्य य योगिनीरगात् ॥ १९ ॥

प्रेतार्तिहृताऽर्भौ दत्तौ मृत श्रेकः ।
वाण्यापतदम्भ्यां विशे तनुमध्याम् ॥ २० ॥

विद्युन्मालावत्सम्भन्धं पुत्रादेः सन् योक्त्वा बोधम् ।
सत्यै यके ज्वोपेतं सैके विशेऽसौ तत्पोतम् ॥ २१ ॥

गन्धर्व प्राप्य भीमामरदुहितृयुतिं भिक्षार्थमथ गुरु-
र्गत्वा दीनद्विजौको गतरदमडिर्षी वन्ध्यां भरवडाम् ॥

दृष्ट्वा दुग्धं यथाये तदनु सुवदना स्त्रीः क्षीरमदुलद्धा
एवशोऽदात्पयोऽस्मै तद्गु वरदगुरुः पीत्वागमदसौ ॥ २२ ॥

राट् त्रयोविंश आकार्यं सत्तद्यशः
अग्विर्णीं स्वां पुरीमानयत्तद्दशः ॥

श्रीगुरु रक्षसेऽदाद्गतिं राजवद्राजदत्ते
मठे विश्ववासोऽवसत् ॥ २३ ॥

निन्दाकर्तृयतित्रिविडमं प्राप्य श्रीगुरुराश्वदर्शयत् ।
सैन्यं न्यासिवपुः क्षाणं यतुर्विशे यानगराजवद्विराट् ॥ २४ ॥

मत्तावामौ श्रुतिनयविज्ञौ म्बेच्छाज्ञामौ द्विजविजिगीषू ।
भिक्षुर्नित्ये श्रितशिबिकौ तौ गुर्वग्र्यं पञ्चसहितविंशे ॥ २५ ॥

चित्रपटोक्तिभिरिशः षड्युतविंश उवाच ।

वेदतदङ्गविशाभा यं प्राणमन्ति हि देवाः ॥ २६ ॥

अपि क एव यदीक्षणाएपराजिताः
स भुरुऽवदनाच्छुष्येः समवाययत् ॥

अनयद्बुभमिते द्विजौ च पिशाचतां
सुगतिमथ गतौ च तौ द्विषऽद्धतः ॥ २७ ॥

अकथयदसाविष्टाविशे स्वकर्मविपाकतो
विविधकुगतिं हीनत्वामि सखिह्नुपुनर्भवम् ॥

तदधर्तये प्रायश्चित्तं च कृच्छ्रजपादिकं
पतितमकरोद् भूयोऽज्ञं सा मनोहरिणी कथा ॥ २८ ॥

नवद्वययुते नतेन मुनिना स पृष्टोऽवदत्
विभूतिमहिमानमानतपदास्रपायावदत् ॥

कुमारुडरवादमध्यथ स वामदेवो ददौ
गतिं भसितधारणेन विधिवच्च पृथ्वीधरः ॥ २९ ॥

गोपीनाथसुतोऽत्रिसुतभजनात्पुत्रमापोद्धोर्ध्वं
तस्त्री रुग्णं तमनयदथो पत्तनं गाणगाण्यम् ॥ ।

मन्दाकान्ताध्वनि स तु पुरस्थोपकण्ठं ममार
तिरशे तस्त्रीनिकटमथ गतो भूतिरुद्राक्षधृकसन् ॥ ३० ॥

स्त्रीधर्ममुवाच कुपूर्मितेऽध्याये धिषणोक्तमुपस्थिताम् ।
विन्ध्याद्विद्यस्त्रिसमन्विताऽगस्त्यर्षिसतीयरितं च सन् ॥ ३१ ॥

रुक्मवतीभूये प्राणतां तामष्टसुता सौभाग्यवती स्याः ।
प्रेतमपि द्वातिरश एडास्या वल्लभमाशूत्यापयदीशः ॥ ३२ ॥

भुजगशिशुभृता नीता कुलयुगिण पुराञ्ज्याढ्ये ।
स्वपुरमपि सती वेश्या तत एव विकपी भूपौ ॥ ३३ ॥

कृतकरपुटराजप्रार्थितर्षिः सुतमृतिडतये रुद्राभिषेकम् ।
श्रुतिपुरमितसर्गकारयद्राट्टनयमुत मृत्तितोऽञ्जवयद्द्राक् ॥ ३४ ॥

सुरहितदकयकथा वृत्ता शरपुरमित एव सोमाण्यम् ।
व्रतमपि यत एव सीमन्तिन्यलभदपि च दयितं नष्टम् ॥ ३५ ॥

तर्कपूर्युजि ललमुष्मी स्त्री सुशिक्षाप्रमिषत षट् ।
 आह्निकाचरप्रमवदच्छाक्त्यसम्मतमु सुधिये ॥ ३६ ॥
 प्रमिताक्षरोक्तिगुरुराड सुचिरसुरपूजनादिसकलाह्निकवित् ।
 अशनाद्विधर्मशयनादिविधिः स्वरपूरुर्मतेऽत्र उतभक्तविधिः ॥ ३७ ॥
 त्रिलोकपर्यामिदृतोदनेन सम्भोजिता विप्रमुष्मा अनेन ।
 अष्टत्रियुक्ते ऽयुपुजातयोऽपि भक्त्याय दत्तो गुरुणा वरोऽपि ॥ ३८ ॥
 नवत्रिमितसर्गे व्यधात्स्थविरवन्ध्याम् ।
 कुमारललितां पिप्पलार्यनत षशः ॥ ३९ ॥
 भयुगमितेऽत्र कुष्ठविनिवृत्तौ नरुडरयेऽवदत्समिदर्याम् ।
 तद्दु विटपी द्विजश्च शुचिरासीद्वियमजकीर्तिरिन्नवमालिनी ॥ ४० ॥
 अवदद्विड परीक्ष्य सायन्तेवं कुयुगमिते भगवान्गुरुकृतलब्धौ ।
 विधिजमुपगतः सुपुष्पिताग्रमवन आर्य उवाच काशीयात्राम् ॥ ४१ ॥
 वातोर्मातिर्द्वियुगाढ्ये स सर्गे शिष्टां यात्रां कथयन्दर्शयित्वा ।
 काशीं दारादिनुतश्चानयित्वा सायन्तेवं गुरुराड प्रतं सत् ॥ ४२ ॥
 सायन्तेवाय त्रियुगपरिमितेऽध्याये
 प्राडेशोऽनन्तप्रतमिड य परत्रेष्टम् ॥
 यस्याथीर्णेन व्यपगतदृरितो यायात्सौष्ठिडिडि
 यः पार्थश्च सुगतिमितोसम्भाधाम् ॥ ४३ ॥
 क्षणतः श्रुतिवेदसम्मितेऽस्मिन्नयधतिराज अेकरुपः ।
 श्र्यगमात्मरतं स तन्तुक्तं यानयदाशु निवेध राट्यरित्रम् ॥ ४४ ॥
 यद्धीरासीद्भ्रमरविलसिता नन्धम्भोक्त्या कुरुगुपशमधीः ।
 प्राप्येशं द्राक्स शुचिकविरभूद् गुर्वीक्षातोऽक्षयुगमित षड ॥ ४५ ॥
 स्वप्न उपेत्य स आदद षशो रसकृतयुक्त षडार्यनमग्र्यम् ।
 डेसरिदत्तमभूद्द्रुतमध्यात्मकपददस्य कविः स य शिष्यः ॥ ४६ ॥
 दीपावल्यां सम्प्रार्थितः समशिष्यैः
 समग्रामान्तक्षेत्रसंस्थोऽप्यगात्सः ॥
 अष्टात्मा भूत्वा समवेदाद्वयसर्गे
 लोके यन्मूर्तिर्विश्रुता वैश्वदेवी ॥ ४७ ॥

क्षेत्रं गुरुक्तवदशेषमपक्वधान्यं

चिच्छेद शूद्र उपगां विनिवारयन्तीम् ॥

सिंहोन्नताक्ष एव यात्मवधूं निवार्य

लेभेऽमितर्षिमिभवेद्युञ्जुशभक्त्या ॥ ४८ ॥

सर्गेऽङ्गुवाक्सम्मितेन्द्रवज्रलेपोपमाघक्षतिकृद्भगिन्याः ।

तत्क्षेत्रमाडात्स्यमुवाय सोऽष्टतीर्थानि यादृशयदत्र सद्भ्यः ॥ ४८ ॥

भशरयुते पुरोक्तस्त्रकोऽभवधवनराज आस वृषकृत्

पृथुपिटकस्तदङ्गु उदितस्तदीयशमङ्गुद्विजो नृपकथाम् ॥

अवदधथो ययौ स गुरुं स्मृतिं प्रथमजन्मनोऽलभदथो

गतरुगसौ सुयानगमजं गजाश्रवलितं पुरं स्वमनयत् ॥ ५० ॥

राजपुरादित्य स य नीजपीठं कीर्तिरभून्मम सुशुचिरतन्वी

स्थेयमिडातः परमिड न साक्षादित्यवनीषुयुञ्जि स य विचार्य ॥

स्वानपि याश्चास्य भडुवरदानैः पुष्यकृतासनगत एदमाड

मद्भजनाद्भः सुगतिरिड तिष्ठे सत्यमितीऽरमभवददृश्यः ॥ ५१ ॥

श्रवणेश्छाश्रुतानां य तदन्येषां स्मृतिर्यतः ।

सैकपञ्चाशदध्यायसारभूतार्थमालिका ॥ ५२ ॥

तीर्षा आशु तरन्त्यस्मात्तश्चिन्त्यधतो नराः ।

तीर्थं गुरुचरित्राप्यमवगाढ्यमिदं बुधैः ॥ ५३ ॥

एति श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचिता

श्रीगुरुसंछिता(समश्चोकीगुरुचरिता)ध्यायसारावतरणिका सम्पूर्णा ।

Shri Gurucharitra Adhyaya Saramsha Shlokas

pdf was typeset on November 22, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

